

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10CoCsp/54/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117215626
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlatica Javorová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2117215626.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlatice Javorovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Briškovej a JUDr. Bibiány Ťažiarovej v spore žalobkyne: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31575951, proti žalovanej: G. I., nar. X. C. XXXX, trvalo bytom L. XXX/ X, X., o zaplatenie 1.330,77 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 18. decembra 2019 č. k. 22Csp/139/2017-133, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **r u š í** a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. žalobu zamietol; II. žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Právne svoje rozhodnutie vo veci samej odôvodnil ust. § 497, § 708 ods. 1 a 2 Obch. z. (zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov); čl. 8, § 132 ods. 1 až 3 CSP (zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov).

Vecne dôvodil, že žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 19.6.2017 domáhala vydania rozhodnutia, ktorým súd uloží žalovanej povinnosť zaplatiť jej sumu 1.330,77 eur spolu s príslušenstvom titulom uzavretej zmluvy o bežnom účte a prekročení limitu povoleného prečerpania. Žalobu odôvodnila tým, že žalobkyňa a žalovaná uzatvorili dňa 10.3.2013 Zmluvu č. 972955004 (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej žalobkyňa pre žalovanú zriadila a viedla účet žalovanej č. D., tak ako preukazujú priložené výpisy z účtov. Podľa príslušných ustanovení Zmluvy je banka (žalobca) oprávnená za poskytovanie produktov a služieb účtovať na ľarchu vedeného účtu poplatky podľa aktuálneho Sadzobníku poplatkov. V zmysle bodu 3.8 VOP, klient je povinný mať na účte dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru, poplatkov v zmysle Sadzobníka a akýchkoľvek finančných záväzkov voči banke. Vzhľadom na porušenie uvedenej zmluvnej povinnosti žalovanou tým, že sa dostala na účte do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny a tento dlh nevyrovnala, žalobkyňa zatvorila účet žalovanej č. D o čom žalovaná informovala posledným výpisom z účtu. V zmysle 3.12 VOP: Pri zúčtovaní úrokov, poplatkov, operácií prostredníctvom platobných kariet, opravnom zúčtovaní, uplatnení zrážkovej dane, v prípadoch dohodnutých medzi bankou a klientom ako aj v iných prípadoch môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu. Nepovolené prečerpanie je automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom banka umožňuje majiteľovi účtu nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na bežnom účte. Ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu.“ V súlade s citovaným znením VOP v spojení s Výveskou úrokových sadzieb je istina pohľadávky 1.330,77 eur (nepovolené prečerpanie účtu) úročená úrokom vo výške 28 % p.a. (úroková sadzba platná od 1.7.2012) a to až do vyplatenia celej pohľadávky. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila. Súd prvej inštancie vychádzal zo zisteného skutkového stavu veci, podľa ktorého žalobkyňa dňa 10.6.2013 uzatvorila so žalovanou zmluvu, na základe ktorej zriadila a viedla

pre žalovanú bežný účet. Vzhľadom na porušenie zmluvy zo strany žalovanej žalobkyňa zatvorila príslušný účet a vyzvala žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy. Záväzok žalovanej predstavuje istinu vo výške 1.330,77 eur, uplatňuje si i príslušný úrok vo výške 28% ročne. Výzvou z 21.8.2017 bola žalobkyňa súdom vyzvaná, aby zaslala rozpis v položkách - celková žalovanou čerpaná suma (v rozpise istina, úroky z istiny, poplatky), uhradená suma, dátumy úhrad. Žalobkyňa žalobu doplnila podaním doručeným súdu dňa 7.9.2017 tak, že istina dlhu vo výške 1.330,77 eur predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovanej, vyplývajúcimi z predloženej platobnej histórie vo forme výpisov z účtu žalovanej (kreditné obraty sa zarátavajú na istinu). Súčet kreditných a súčet debetných položiek za príslušné obdobie je v úvode každého jednotlivého výpisu. Debetné transakcie predstavovali sumu 8.834,78 eur, kreditné operácie predstavovali sumu 7.504,01 eur. Ako vyplýva z prehľadu obrátov na účte žalovanej. Na základe ustanovení zmluvy a sadzobníka je klientovi poskytovaný určitý balík služieb v rámci mesačného poplatku za vedenie účtu, avšak uvedené poplatky nie sú súčasťou žiadneho mesačného balíka. Všetky konkrétne operácie a ich výška vyplýva z priložených výpisov k účtu. Zo súdu predložených výpisov vyplýva reálne čerpanie prostriedkov žalovanou. Zo Zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb uzavretej dňa 10.6.2013 medzi žalobkyňou ako bankou a žalovanou ako majiteľom účtu vyplýva, že predmetom zmluvy bolo zriadenie osobného účtu.

Žalobkyňa sa svojho nároku domáhala zo zmluvnej povinnosti žalovanej vrátiť vyčerpané peňažné prostriedky prekročením rámca povoleného prečerpania. Na základe výsledkov dokazovania dospel súd k záveru, že žalobe žalobkyne nie je možné vyhovieť. Dôvodom zamietnutia návrhu je skutočnosť, že žalobkyňa v danej veci neunesla dôkazné bremeno na preukázanie oprávnenosti uplatneného nároku na zaplatenie sumy 1.330,77 eur, keď nešpecifikovala z čoho pozostáva uvedená suma, uvedením konkrétnej debetnej operácie, dátumu jej uskutočnenia. Žalobkyňa neuviedla akým spôsobom dospela k výpočtu celkovej sumy úroku uvedením z akej sumy, za aké obdobie, v akej percentuálnej výške bol úrok vypočítaný. Žalobkyňa na preukázanie výšky uplatneného nároku predložila výpisy z účtu. Súd poukázal na skutočnosť, že v sporovom konaní, ktoré je ovládané dispozičnou zásadou platí, že súd je viazaný návrhom a uplatnený nárok je charakterizovaný opísaním skutkových okolností, ktorými žalobca svoj nárok zdôvodňuje, keď skutkovým základom opísaným v návrhu v spojitosti s petitom je potom vymedzený základ nároku uplatneného žalobcom, ktorý je predmetom konania. Podľa názoru súdu z obsahu žaloby, ani dodatočného vyjadrenia žalobkyne nie je vzhľadom na vyššie uvedené zrejme, akým spôsobom dospela žalobkyňa k výške uplatneného nároku, tento nárok je preto nepreskúmateľný, súd preto ani nemôže posúdiť jeho dôvodnosť. Súd poukázal na to, že úlohou súdu nie je vytvárať skutkový stav z listín predložených žalobkyňou, ale naopak žalobkyňa je povinná uviesť presné údaje o tom, čoho sa domáha. Nie je úlohou a povinnosťou súdu z predloženého prehľadu transakcií vyvodzovať z čoho pozostáva žalovaná istina a ako žalobkyňa k predloženému vyčísleniu žalovanej pohľadávky dospela. V sporovom konaní má strana sporu jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nespĺnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana, ktorá tieto povinnosti nespĺnila. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní neboli preukázané jej tvrdenia, a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jej neprospech. Ak žaloba neobsahuje tvrdenie skutočností, z ktorých možno odvodiť, aký je predmet konania, procesnou sankciou za nespĺnenie povinnosti tvrdenia, prípadne i za nespĺnenie dôkaznej povinnosti už v žalobe je jej zamietnutie. Žalobkyňa v spore neunesla bremeno tvrdenia, pretože svoju peňažnú pohľadávku uplatnenú v konkrétnej sume riadne nešpecifikovala, nevyčísliła, preskúmateľne neuviedla ako s poukazom na predložené listinné dôkazy k tejto konkrétnej istine dospela. Vzhľadom na uvedené súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Krajský súd v Trnave v obdobnej veci v rozsudku č. k. 9Co/48/2019-115 z 24.9.2019 uviedol, že pokiaľ žalobca ohľadne uplatneného nároku opomenul uviesť relevantné skutkové tvrdenia, nemal súd prvej inštancie inú možnosť, než žalobu pre nedostatok skutkových tvrdení majúci za následok neunesenie dôkazného bremena zamietnuť. Predloženie jednotlivých výpisov z účtu, tabuľky bez bližšej špecifikácie (akým spôsobom bola žalovaná suma vyčíslená a z akých položiek pozostáva a vyčíslenie sumy s odkazom na ustanovenie zmluvy na základe ktorého boli účtované, za aké časové obdobie, z akej sumy a akou výškou úroku), bez poukazu na spôsob výpočtu, na základe ktorých si žalobkyňa uplatnila presne vyšpecifikované sumy v zmysle petitu, totiž nemožno považovať za riadne preukázané, ktoré by súdu umožňovalo takto uplatnené nároky žalobkyne priznať.

V časti o trovách konania svoje rozhodnutie odôvodnil ust. čl. 4 ods. 1 (za použitia analógie) a § 256 a contrario CSP a tým, že žalovanej vzniklo právo na náhradu trov konania, ktorú jej však súd nepriznal, nakoľko možnosť priznania náhrady vylučovalo to, že jej v tomto konaní preukázateľne žiadne účelne

vynaložené výdavky ako trovy konania nevznikli (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26. októbra 2016 sp. zn. 6 Cdo 544/2015).

2. Proti tomuto rozsudku v celom jeho rozsahu podala včas odvolanie žalobkyňa, s návrhom na jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Žalobkyňa je názoru, že súd porušil jej právo na spravodlivé súdne konanie a postupoval v rozpore so zásadou kontradiktórnosti súdneho konania, keď v rozpore s § 151 CSP skúmal tvrdenia žalobkyne, ktoré neboli žalovanou spochybnené. Podľa uvedeného ustanovenia sa výslovne nepopreté tvrdenia považujú za nesporné. Žalobkyňa má za to, že v súlade s prejednávou zásadou civilného sporového konania je súd limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu, a to aj v spotrebiteľských sporoch. Samotný súd v odôvodnení rozsudku (ods. 2) uviedol, že žalovaná sa k podanej žalobe nevyjadrila, z čoho potom jednoznačne vyplýva, že žalovaná v konaní nespochybnila právny základ ani výšku celej žalobou uplatnenej pohľadávky žalobkyne a tvrdenia žalobkyne v konaní nijako nerozporovala. V uvedenom žalobkyňa poukázala na rozhodnutia Krajského súdu v Trnave č. k. 10Co/6/ 2018-96 z 29.11.2018 a č. k. 10Co333/2017, rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19Co/67/2017 a rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co 405/2017. Skutkové tvrdenia žalujúcej strany sú prostriedkami procesného útoku a skutkové tvrdenia žalovanej strany sú prostriedkami procesnej obrany (§ 149 CSP). Procesnej povinnosti strany sporu uviesť skutkové tvrdenia zodpovedá procesná povinnosť protistrany poprieť tvrdené skutočnosti, pričom z ustanovenia § 151 CSP vyplýva procesná sankcia za nesplnenie procesnej povinnosti (§ 151 CSP). Konanie pred súdom má zabezpečiť pre strany konania spravodlivú ochranu ich práv a záujmov (tzv. fair process). Preto im musí byť vytvorená možnosť predvídať rozhodnutie súdu a tomu prispôbiť uplatňovanie (realizáciu) svojich procesných práv. Všeobecný súd je tak povinný na všetky procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky, alebo sa bráni ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu (porov. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 85/2015-17 z 12. februára 2015). S poukazom na vyššie uvedené je dôvodné konštatovať, že súd prvej inštancie nepostupoval vyššie uvedeným spôsobom a neriadil sa ustanovením § 150 a § 151 CSP, v dôsledku čoho nepredvídateľný postup súdu prvej inštancie bol v rozpore s právom sporovej strany na spravodlivý proces. Žalobkyňa má za to, že vzhľadom na prejednanú zásadu civilného sporového konania, je potrebné prihliadať na to, že v súlade s touto zásadou je súd limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu, a to aj v spotrebiteľských sporoch, iný postup súdu je v rozpore s právom strany na spravodlivý proces.

Ako vyplýva z úvodných ustanovení Zmluvy o poskytovaní bankových produktov a služieb, zmluva bola uzatvorená v súlade s ustanoveniami Obchodného zákonníka upravujúcimi zmluvu o bežnom účte (§ 708 a nasl. Obchodného zákonníka). V zmysle § 710 Obchodného zákonníka ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.). V zmysle § 711 ods. 1 Obchodného zákonníka za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte. V zmysle § 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov sa prekročením rozumie automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania. V danom prípade, pokiaľ mal súd za to, že žalobkyňa nedostatočne špecifikovala svoj nárok, keď neuviedla a nepreukázala na základe akého ustanovenia zmluvy a v akej výške boli účtované úroky a poplatky, mal nárok žalobkyne voči žalovanej posúdiť ako nárok z titulu prekročenia v zmysle vyššie uvedeného citovaného zákonného ustanovenia. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení zo dňa 5.9.2017 uviedla, že žalovanej bolo počas trvania zmluvného vzťahu poskytnuté povolené prečerpanie, avšak zmluvu o povolenom prečerpaní súdu nepredložila, nakoľko sa jej ju nepodarilo dohľadať v archíve, avšak poskytnutie povoleného prečerpania a čerpanie povoleného prečerpania je zrejme aj z jednotlivých výpisov z osobného účtu, ktoré boli predložené súdu, pričom uzavretie zmluvy o povolenom prečerpaní nerozporovala ani sama žalovaná. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení zo dňa 5.9.2017 predložila súdu tabuľku - podrobný a prehľadný rozpis všetkých transakcií na účte žalovanej počas celej doby trvania zmluvného vzťahu, v členení na jednotlivé zložky dlhu podľa druhu toho ktorého transakčného typu, uvedením počtu uvedených transakcií za celé obdobie vedenia účtu a sumy ktorá pripadá na ten ktorý druh transakcie. Tento prehľad (rozpis) tvorí nepochybne úplne jasnú a konkrétnu špecifikáciu zloženia žalovanej sumy, ktorú tvorí rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovaného. Ak by aj v danom prípade boli splnené podmienky na to, aby sa úver považoval za bezúročný a bez poplatkov vzhľadom

k tomu, že žalobkyňa nepreukázala dojednanie úroku pri povolenom prečerpaní, mal súd prihliadnuť na debetné operácie vo výške skutočne čerpaných finančných prostriedkov nad rámec aktuálneho zostatku, a to vo výške 7762,72 eur, ktoré predstavujú: - platba POS: 784,34 EUR (platba cez portál POS), - použ. ATM G. banky: 450 eur (Výber z bankomatu G. banky), - použ. ATM inej banky: 730 eur (Výber z bankomatu inej banky), - výber v hotovosti: 3735 eur, - odoslaná platba: 60 eur, - lending: 24 eur (splátka úveru), - bezhot. prevod UVEX: 674,71 eur (ostatné splátky úveru), - vnútr. prevod z BU: 1304,67 eur (prevod z účtu), ktoré boli zrejmé z rozpisu jednotlivých transakcií na účte žalovanej.

Keďže kreditné operácie boli vo výške 7.504,01 eur a debetné operácie predstavujúce reálne čerpané prostriedky nad rámec zostatku boli vo výške 7.762,72 eur (bez úrokov a poplatkov), žalobkyňa má nepochybne nárok na rozdiel medzi týmito kreditnými a debetnými obratmi vo výške 258,71 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 1.6.2017 do zaplatenia, keďže k zatvoreniu účtu došlo dňa 31.5.2017 a od nasledujúceho dňa bol žalovaný v omeškaní. A teda žalobkyňa má nárok na túto sumu (bez úrokov a poplatkov) voči žalovanému z titulu prekročenia podľa § 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch - žalobkyňa umožnila žalovanému prekročenie. Žalobkyňa uviedla, že možnosť prekročenia vyplýva priamo z príslušných ustanovení zákona. Ustanovenie Všeobecných obchodných podmienok žalobkyne, ktoré obsahuje dotknuté dojednanie o nepovolenom debete, takmer doslovne kopíruje zákonnú úpravu, keďže ide o inštitút prekročenia v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch.

V zmysle Všeobecných obchodných podmienok účinných ku dňu zavretia zmluvy o účte (VOP účinné od 1.5.2013 boli doručené súdu):

V zmysle čl. III oddiel A bod 15 VOP:

„Klient sa zaväzuje dodržiavať na účte/vkladnej knižke kladný (kreditný) zostatok najmenej vo výške minimálneho zostatku zverejneného v obchodných priestoroch banky pre jednotlivé typy účtov/vkladných knižiek. Zároveň je klient povinný zabezpečiť taký zostatok na účte, ktorý pokryje všetky splatné poplatky podľa sadzobníka, splatné trvalé príkazy na úhradu, zrealizované výbery, resp. platby platobnou kartou, splátky súvisiace s poskytnutým úverom a ďalšie platby, ktoré sa zaviazal uhradiť banke.“

„Banka má právo nevykonať platby, resp. nepovolíť výbery, ktoré by mali za následok zníženie zostatku pod hodnotu stanoveného minimálneho zostatku. Výnimkou sú účty, na ktorých banka povolila prečerpanie v zmysle bodu 19 tejto časti.“

Výšku minimálneho zostatku zverejňuje banka vo svojich obchodných priestoroch v mene, v ktorej je účet/vkladná knižka vedený a môže ju meniť.

V zmysle Čl. III oddiel A bod 23 VOP:

„Ak účet/ vkladový účet dosiahne debetný (záporný zostatok), tento debetný zostatok nadobúda charakter nepovoleného prečerpania. V takom prípade banka zašle klientovi upomienku s požiadavkou na vyrovnanie nepovoleného prečerpania v lehote v nej stanovenej a klient je povinný túto povinnosť splniť. Nevyrovnanie nepovoleného prečerpania v stanovenej lehote sa považuje za podstatné porušenie zmluvy o účte, pohľadávka banky z nepovoleného prečerpania sa stáva okamžite splatnou vrátane príslušenstva a banka je oprávnená si ju započítať na ťarchu pohľadávky klienta voči banke. Zaslanie upomienky je spoplatnené v zmysle aktuálneho sadzobníka.“

V zmysle Všeobecných obchodných podmienok účinných ku dňu zrušenia účtu (VOP účinné od 15.1.2017 boli doručené súdu):

- V zmysle bodu 3.4 banka vedie bežné účty výlučne na základe zmluvy o bežnom účte uzatvorenej medzi bankou a klientom. Zo zmluvy o bežnom účte vzniká banke záväzok viesť pre majiteľa bežný účet, avšak výlučne za podmienok v nej uvedených.

- V zmysle bodu 3.8 klient musí mať na bežnom účte dostatok peňažných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru poskytnutého bankou, na poplatky v zmysle Sadzobníka a akýchkoľvek ďalších finančných záväzkov voči banke.

- V zmysle bodu 3.12 pri zúčtovaní úrokov, poplatkov, operácií prostredníctvom platobných kariet, opravnom zúčtovaní, uplatnení zrážkovej dane, v prípadoch dohodnutých medzi bankou a klientom ako aj v iných prípadoch môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu. Nepovolené prečerpanie je automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom banka umožňuje majiteľovi účtu nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na bežnom účte. Ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať.

Nepovolené prečerpanie je prekročením v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a ako vyplýva z vyššie uvedeného, ustanovenia Všeobecných obchodných podmienok žalobkyne iba reflektujú ustanovenia relevantných právnych predpisov upravujúcich vedenie bežného účtu bankou a vzájomné práva a povinnosti zmluvných strán zo zmluvy o bežnom účte. Žalovaná podpisom zmluvy vyhlásila, že

sa oboznámila s obchodnými podmienkami, ktoré sú súčasťou zmluvy a zaväzuje sa ich dodržiavať, čo je zrejme aj z bodu 4. Článku IV zmluvy (záverečné ustanovenia). Žalobkyňa ako banka taktiež zverejňuje VOP, Sadzobník poplatkov ako i výšku úrokových sadzieb v úrokovej výveske - na web stránke, a to nielen aktuálne, ale i historické, - na každom obchodnom mieste (požiadavka Zákona o bankách), pričom každú zmenu banka oznamuje klientom vo výpisoch z účtu. Okrem toho bola žalovaná informovaná o svojom prekročení na účte - výpismi z účtu, z ktorých jednoznačne vyplýva výška a obsah prekročenia a taktiež - informáciou v Internetbankingu, v ktorom je uvedený prehľad obrátov na účte, aktuálny zostatok a ďalšie informácie o stave účtu.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti má žalobkyňa za to, že jej odvolanie je dôvodné, keďže je daný odvolací dôvod v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. a/ CSP - neboli splnené procesné podmienky a § 365 ods. 1 písm. b/ Civilného sporového poriadku - súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a § 365 ods. 1 písm. h/ CSP - rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a § 365 ods. 1 písm. f/ CSP - súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadřila, odvolací návrh nepodala.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozsudku súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. a/, b/, f/ a h/ CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je čiastočne dôvodné.

5. Súd prvej inštancie žalobu žalobkyne zamietol s odôvodnením, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno a bremeno tvrdenia, pretože svoju peňažnú pohľadávku uplatnenú v konkrétnej sume riadne nešpecifikovala, nevyčíslila, preskúmateľne neuviedla ako s poukazom na predložené listinné dôkazy k tejto konkrétnej istine dospela, predloženie jednotlivých výpisov z účtu, tabuľky bez bližšej špecifikácie (akým spôsobom bola žalovaná suma vyčíslená a z akých položiek pozostáva a vyčíslenie sumy s odkazom na ustanovenie zmluvy na základe ktorého boli účtované, za aké časové obdobie, z akej sumy a akou výškou úroku), bez poukazu na spôsob výpočtu, na základe ktorých si žalobkyňa uplatnila presne vyšpecifikované sumy v zmysle petitu, totiž nemožno považovať za riadne preukázané, ktoré by súdu umožňovalo takto uplatnené nároky žalobkyne priznať.

Odvolateľka poukázala najmä na porušenie zásady kontradiktórnosti súdneho konania zo strany súdu prvej inštancie, keďže žalovaná nespochybnila právny základ ani výšku žalovanej pohľadávky, k žalobe sa nevyjadřila, tvrdenia žalobkyne nespochybnila a výslovne nepopreté tvrdenia sa považujú za nesporné. Vytkla súdu prvej inštancie, že sa neriadil ust. § 150 a § 151 CSP, v dôsledku čoho jeho nepredvídateľný postup bol v rozpore s právom sporovej strany na spravodlivý proces. Uviedla tiež, že predložila súdu tabuľku - podrobný a prehľadný rozpis všetkých transakcií na účte žalovanej počas celej doby trvania zmluvného vzťahu, v členení na jednotlivé zložky dlhu podľa druhu toho ktorého transakčného typu, uvedením počtu uvedených transakcií za celé obdobie vedenia účtu a sumy ktorá pripadá na ten ktorý druh transakcie. Tento prehľad (rozpis) tvorí nepochybné úplne jasnú a konkrétnu špecifikáciu zloženia žalovanej sumy, ktorú tvorí rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obrátmi vykonanými na účte žalovanej.

Odvolací súd je názoru, že táto námietka žalobkyne je dôvodná z nasledovných dôvodov:

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa spolu s podanou žalobou o.i. predložila súdu Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 10.6.2013, tabuľku - rozpis všetkých transakcií na účte žalovanej od otvorenia účtu 10.6.2013, Všeobecné obchodné podmienky - G. banka Slovensko, a. s., účinné od 1.5.2013, Všeobecné obchodné podmienky - G. banka Slovensko, a. s., účinné od 15.1.2017, Úrokové sadzby produktov, účinné od 1.6.2017, Sadzobník poplatkov, účinný od 1.1.2017, Výpisy z účtu č. XXXXXXXXXXXX žalovanej za obdobie od 29.6.2013 do 31.5.2017. Na výzvu súdu z 21.8.2017 (aby žalobkyňa zaslala rozpis v položkách - celková žalovanou čerpaná suma /v rozpise istina, úroky z istiny, poplatky - nech rozpíše aké/, uhradená suma + dátumy úhrad, a tiež aby oznámila kedy bola vyhlásená okamžitá splatnosť a zaslala listinu preukazujúcu zosplatenie a doklad o jej

doručení žalovanej) žalobkyňa zaslala súdu podanie z 5.9.2017 zn. Špecifikácia uplatneného nároku, v ktorom o.i. predložila rozpis jednotlivých transakcií na účte žalovanej, ktoré tvorili dlžnú sumu ku dňu prevedenia dlhu žalovanej na vnútorný účet (31.5.2017) s tým, že všetky konkrétne operácie a ich výška vyplýva už z predložených výpisov z účtu, z ktorých vyplýva aj reálne čerpanie prostriedkov žalovanou. Suma 1.330,77 eur predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obratmi vykonaným na účte žalovanej, vyplývajúci z predloženej platobnej histórie vo forme výpisov z účtu žalovanej (kreditné obraty sa zarátavajú na istinu). Ďalej uviedla, že žalovanej bolo počas trvania zmluvného vzťahu poskytnuté povolené prečerpanie, prvýkrát 12.11.2013 vo výške 550 eur (výpis 11/02013), žalovaná opakovane prekračovala povolený limit, čím porušovala zmluvu tým, že sa dostala do omeškania s vyplatením povoleného prečerpania, na základe čoho žalobkyňa znížila žalovanej limit povoleného prečerpania dňa 31.5.2017 na 0 eur (výpis 5/2017). Žalovaná sa dostala do omeškania s vrátením (vyrovnaním) nepovoleného prečerpania (nad bankou povolený limit) na účte prvým dňom po vzniku nepovoleného prečerpania, čo vyplýva z výpisov k príslušnému účtu, pričom nepovolené prečerpanie sa navyšovalo všetkými nasledujúcimi debetnými obratmi na príslušnom účte (mesačný poplatok za vedenie účtu, poplatky upomienka, výzva, výbery, vklady klienta z/na účet, úroky atď.). Predložila Úrokové sadzby produktov, účinné od 1.4.2017, a doručenkú, podľa ktorej bola dňa 18.12.2014 žalovanej doručená Výzva na vysporiadanie nepovoleného debetného zostatku zo dňa 15.12.2014.

Žalovanej bola súdom prvej inštancie doručovaná žaloba s prílohami, podanie žalobkyne z 5.9.2017 s prílohami, výzva súdu aby sa k žalobe vyjadrila do 10 dní a Poučenie o procesných právach a povinnostiach strany civilného sporového konania - spotrebiteľa (obsahujúce o.i. aj poučenie podľa § 150 ods. 1 CSP o povinnosti pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia, týkajúce sa sporu) na adresu jej trvalého bydliska neúspešne, nakoľko žalovaná si poštovú zásielku neprevzala v odbernej lehote a zásielka bola poštou vrátená súdu 10.10.2017 (doručená súdu 12.10.2017), taktiež neúspešne prostredníctvom polície (OO PZ Cifer), ktorá v správe zo 6.11.2018 uviedla, že žalovaná sa podľa ich zistení v mieste trvalého bydliska nezdržiava po dobu 1 roka, preto súd prvej inštancie zverejnil oznámenie o podanej žalobe (a ostatných vyššie špecifikovaných listinách) na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu (viď Oznámenie o doručovaní písomností na úradnej tabuli súdu na č.l. 121, vyvesené 14.12.2018, zvesené 7.1.2019) a považoval po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia žalobu za doručенú (§ 116 ods. 2 CSP). Následne súd prvej inštancie určil dňa 19.8.2019 pojednávanie v predmetnom spore na deň 16.10.2019, predvolal žalobkyňu aj žalovanú (podľa § 116 ods. 3 v spojení s § 106 ods. 1 písm. a/ CSP žalovanú predvolal z adresy trvalého pobytu evidovanej v registri obyvateľov), žalovaná si zásielku súdu (predvolanie) v odbernej lehote (plynúcej do 30.9.2019) neprevzala. Termín pojednávania určený na deň 16.10.2019 súd zrušil a určil nový termín pojednávania na deň 18.12.2019, predvolal strany, žalovaná si predvolanie v mieste trvalého bydliska neprevzala v odbernej lehote (plynúcej do 16.12.2019). Podľa Zápisnice o pojednávaní dňa 18.12.2019 sa ho strany nezúčastnili, žalobkyňa sa ospravedlnila, súd vec prejednal v ich neprítomnosti, vyhlásil uznesenie o skončení dokazovania a následne vyhlásil napadnutý rozsudok. Napadnutý rozsudok bol žalovanej doručený dňa 23.1.2020.

Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné (§ 151 ods. 1 CSP).

Pojmami procesný útok a procesná obrana (§ 149 CSP) zákonodarca zdôraznil kontradiktórnosť procesného postavenia strán v sporovom konaní. Ustanoveniami § 149 až § 154 CSP malo dôjsť k prehĺbeniu sporovosti konania, s cieľom prispieť k zefektívneniu, zrýchleniu a zhospodárneniu sporového konania. Porušenie povinnosti tvrdenia, zakotvanej v ustanovení § 150 CSP pre obidve strany sporu sa považuje za procesnú pasivitu strany sporu, ktorá má za následok procesnú sankciu vo forme nespornosti nepopretých skutkových tvrdení protistrany (§ 151 ods. 1 CSP), alebo neúčinnosti nekvalifikovaného popretia skutkového tvrdenia protistrany (§ 151 ods. 2 CSP). Uvedeným spôsobom je potrebné postupovať aj v spotrebiteľských sporoch, pri ktorých sa nepoužijú ustanovenia o sudcovskej a zákonnej koncentrácii v zmysle § 296 CSP, t. j. § 153 a § 154 CSP.

V zásade teda platí, že dokazovanie v sporovom konaní slúži na zistenie toho, čo strany tvrdili, pričom súd má možnosť určitej materiálnej korekcie. Účelom materiálnej korektívy je v rozumnej miere zmierniť prísne formálne dôsledky nesplnenia povinnosti tvrdiť (porov. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016).

Z obsahu spisu je zrejmé, že tvrdenia žalobkyne, čo do uzavretia zmluvného vzťahu so žalovanou a výšky dlžnej sumy, žalovaná žiadnym spôsobom nepoprela. Konštatovanie súdu prvej inštancie o nepreukázaní spôsobu výpočtu výšky pohľadávky (špecifikovanej v žalobe) nemalo tak oporu v zistenom

skutkovom stave, založenom na základe prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany (§ 149 CSP).

Zásadne platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce, sú záležitosťou žalovanej strany (porov. uznesenie NS SR sp. zn. 8Cdo 181/2016).

Ak súd prvej inštancie považoval za potrebné (pre svoje rozhodnutie) ďalšie skutkové tvrdenia (aj potom čo už žalobkyňa na výzvu súdu žalobu podaním z 5.9.2017 doplnila), na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností, podľa § 150 ods. 2 CSP mohol o to strany, vrátane žalobkyne, požiadať. Uvedeným spôsobom ale nepostupoval. Rovnako tak neodmietol žalobu z procesných dôvodov podľa § 129 ods. 3 CSP.

Žalobkyňa preto správne poukazovala v odvolaní na potrebu brať do úvahy vyjadrenia obidvoch strán sporu a pokiaľ existuje tvrdenie jednej strany, ktoré nebolo spochybnené druhou stranou, ani obsahom spisu, súd prvej inštancie mal takéto tvrdenie považovať za nesporné, pričom ak dospel k záveru, že tvrdenie je pochybné, mohol požiadať strany o ďalšie skutkové tvrdenia a vysvetlenia podľa § 150 ods. 2 CSP (porov. rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19Co/67/2017).

S poukazom na vyššie uvedené je dôvodné konštatovať, že súd prvej inštancie nepostupoval podľa § 150 a § 151 CSP, v dôsledku čoho znemožnil žalobkyňu, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, uvedený nedostatok nebolo možné odstrániť v odvolacom konaní.

Odvolací súd preto podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Povinnosťou súdu prvej inštancie, viazaného právnym názorom odvolacieho súdu, tak bude v ďalšom konaní, postupovať v súlade s prejednávou zásadou civilného sporového konania, v ktorom je súd limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu.

Skutkové tvrdenia žalujúcej strany sú prostriedkami procesného útoku a skutkové tvrdenia žalovanej strany sú prostriedkami procesnej obrany (§ 149 CSP). Procesnej povinnosti strany sporu uviesť skutkové tvrdenia zodpovedá procesná povinnosť protistrany poprieť tvrdené skutočnosti, pričom z ustanovenia § 151 CSP vyplýva procesná sankcia za nesplnenie procesnej povinnosti (§ 151 CSP). Súd prvej inštancie na základe vyhodnotenia splnenia procesnej povinnosti strán konania, podľa § 150 a § 151 CSP, posúdi spornosť skutkových tvrdení strán, s vyvedením dôsledkov nesplnenia procesnej povinnosti.

Ak súd prvej inštancie dospeje k záveru o potrebe korekcie následku nesplnenia procesnej povinnosti (CSP upravuje civilný proces v materiálnom poňatí, teda v zmysle zásady spravodlivej a účinnej ochrany práv podľa čl. 2 CSP), svoj postup odôvodní v uvedenom smere.

Pri vykonávaní dokazovania bude súd prvej inštancie okrem prejednávacej zásady a zásady kontradiktórnosti konania, aplikovať i zásadu predvídateľnosti postupu súdu, ako i prihliadať na špecifiká tzv. spotrebiteľských sporov ako sporov s ochranou slabšej strany (§ 290 CSP a nasl.).

Súd prvej inštancie pri písomnom vyhotovení rozhodnutia bude dbať tiež na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo určité a presvedčivé, s uvedením obsahových náležitostí podľa § 220 ods. 2 CSP, vrátane uvedenia použitých prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal a ako ich vyhodnotil, prípadne prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada aj so špecifickými námietkami strán konania.

Svoj právny záver zdôvodní zo zákonných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzali do úvahy a stranám konania, vrátane žalobkyne, dá odpoveď na podstatné a relevantné argumenty, aby riešenie konkrétneho právneho problému bolo jasné a zreteľne dané (rozhodnutia Ústavného súdu napr. sp. zn. II. ÚS 193/06, III. ÚS 198/07).

7. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd prvej inštancie i o trovách tohto odvolacieho konania.

8. Toto uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/. (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. (§ 422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 424 CSP)

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. (§ 425 CSP)

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil. (§ 426 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods.1 CSP)

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods.2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods.1 CSP)

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods.2 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. (§ 431 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. (§ 431 ods. 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. (§ 432 ods.1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. (§ 432 ods.2 CSP)

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. (§ 433 CSP)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 434 CSP)

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania. (§ 435 CSP)